

Sám Boh to dopustil...

Suspírium: „Len v Bohu sa moja duša upokojí, lebo od neho je moja spása. [...] Raz prehovoril Boh, dvoje som z toho vyrozumel: Bohu patrí moc, u teba, Pane, je milosť, lebo ty odplácaš každému podľa jeho skutkov.“ (Ž 62,2.13) Amen.

Pieseň: Žalm č. 65. 1. verš: „Na Sione sa česť ti dáva...”

Pozdrav: „Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa. Ako mňa pozná Otec, aj ja poznám Otca a svoj život dávam za ovce.“ (Jn 10,14-15) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Jána v dvanástej kapitole od dvadsiateho štvrtého po dvadsiaty siedmy verš nasledovne: „Amen, amen, hovorím vám: Ak pšeničné zrnó, ktoré padne do zeme, neodumrie, zostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život na tomto svete nenávidí, zachová si ho pre večný život. Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje, a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Ak mi niekto slúži, toho Otec poctí.“ (Jn 12, 24-27)

Pieseň: Žalm č. 65. 2-6. verše: „Vín našich hroznó rozhojnenie...”

Vzdych: „Pomôž mi, Bože, pre svoje meno, svojou mocou prisúď mi právo! Počuj, Bože, moju modlitbu, počúvaj reči mojich úst! [...] Boh mi však pomáha, Pán ma udržiava pri živote.“ (Ž 54,3-4.6) Amen.

Lekcia: Prvá Kniha Mojžišova 44. kapitola 14-34. verše: „*Tak došiel Júda so svojimi bratmi do domu Jozefa, ktorý bol ešte tam a padli pred ním na zem. Jozef im povedal: „Akého to skutku ste sa dopustili? Neuvedomili ste si, že človek ako ja vie veštiť?“ Júda odvetil: „Čo môžeme povedať svojmu pánovi? Čo máme hovoriť? Ako sa ospravedlniť? Sám Boh to dopustil na svojich sluhov pre ich previnenie. Teraz, pane, sme tvoji sluhovia, my, i ten, u ktorého sa našiel kalich.“ On však odpovedal: „Ani mi nenapadne ničó také urobiť. Otrokom mi bude len ten, u koho sa našiel kalich. Vy ostatní môžete pokojne odísť k svojmu otcovi.“ Tu predstúpil k nemu Júda a vravel: „Prosím, pane môj, dovoľ, aby tvoj sluha smel povedať niekoľko slov svojmu pánovi. Nehnevaj sa na svojho sluhu, veď ty si ako faraón! Môj pán sa vypytoval svojich sluhov: „Máte ešte otca alebo brata?“ My sme vtedy svojmu pánovi povedali: „Máme ešte staručkého otca a malého brata, ktorý sa mu narodil v starobe. Jeho brat je už mŕtvy, zostal jediným dieťaťom svojej matky a otec ho miluje.“ Ty si však svojim sluhom rozkázal: „Privedte mi ho, aby som ho videl na vlastné oči.“ My sme vtedy svojmu pánovi povedali: „Ten chlapec nemôže opustiť otca, lebo keby ho opustil, otec by zomrel.“ Ty si však svojim sluhom povedal: „Ak s vami váš najmladší*

brat nepríde, neukazujte sa mi na oči!’ Keď sme potom prišli k tvojmu sluhovi, nášmu otcovi, rozpovedali sme mu všetko, čo povedal môj pán. Náš otec povedal: ‚Chodte znova a nakúpte trochu potravy.’ Odpovedali sme mu: ‚Nemôžeme ísť, ak s nami nepôjde aj náš najmladší brat, inak nepôjdeme ani my. Bez neho sa totiž tomu mužovi nesmieme ukázať na oči.’ Nato nám tvoj sluha, náš otec, povedal: ‚Vy viete, že moja žena mi porodila len dvoch synov. Jeden odo mňa odišiel a ja som povedal: »Iste ho divá zver roztrhala.« Už ho niet. Ak vezmete odo mňa aj tohto a na ceste by ho zastihlo nejaké nešťastie, v žiali by ste priviedli moje šediny do podsvetia.’ Ako teda prídem k tvojmu sluhovi, môjmu otcovi, keď chlapec, na ktorom celou dušou lipne, s nami nebude? Keď zistí, že chlapca niet, zomrie. Tvoji sluhovia v žiali priviedú šediny tvojho sluhu, nášho otca, do podsvetia. Tvoj sluha sa za toho chlapca svojmu otcovi zaručil: ‚Ak ti ho nedovediem späť, prehreším sa voči tebe, môjmu otcovi, na celý život.’ Dovoľ teda, aby v otroctve u svojho pána zostal namiesto toho chlapca tvoj sluha a chlapec nech odíde so svojimi bratmi. Ako by som mohol prísť k svojmu otcovi, keby chlapec nebol so mnou? Mohol by som sa dívať na utrpenie, ktoré by postihlo môjho otca?’“

Modlitba: Mocný Bože, milujúci nebeský Otče náš v Pánovi Ježišovi Kristovi! Stále nosíme svoje pozemské šaty a sme spútaní chybami, hriechom a utrpením, ale Tvoja vernosť nás už oslobodila. Aké veľké tajomstvo sa pre nás stáva realitou! Keď vidíme Tvoju tvár, bolesť a nárek miznú. Sme dôverní a neochvejní, my, ktorí sme na Teba budovali svoje životy. Tvoja neviditeľná moc je naším požehnaním. Sme Tvoji navždy. Vyznávame, že sme padli, ale Ty narovnávaš všetkých, ktorí sú ohnutí pod ťarchou hriechu. Daj nám teraz múdrosť, aby sme konali správnym spôsobom v správnom čase. Všetko podriadujeme Tvojej kontrole a čakáme na Tvoj signál skrze Duchu Svätého, nášho Tešiteľa. Otvor teraz naše vnútorné oči a uši, aby sme počuli Tvoj hlas a rozpoznali Tvoju vôľu. Pozri sa na nás, úbohých, ktorí sme zhrešili proti Tebe samému myšlienkami, slovami a skutkami. Pomôž nám činiť pokánie a prijať večný život v Ježišovi, v našom Pánovi, Tvojom Synovi. V Jeho mene vypočuj nás. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 326: 1-4. verše: „Ty môj otče dobrotivý, ...“

Vzdych: „Zver svoju cestu Hospodinovi, dôveruj mu a on sa o všetko postará. Tvojej spravodlivosti dá vyjsť ako svetlu a tvojmu právu ako jasnému poludniu.“ (Ž 37,5-6) Amen.

Biblický text: Prvá Kniha Mojžišova 44. kapitola 32-34. verše: „*Tvoj sluha sa za toho chlapca svojmu otcovi zaručil: ‚Ak ti ho nedovediem späť, prehreším sa voči tebe, môjmu otcovi, na celý život.’ Dovoľ teda, aby v otroctve u svojho pána*

zostal namiesto toho chlapca tvoj sluha a chlapec nech odíde so svojimi bratmi. Ako by som mohol prísť k svojmu otcovi, keby chlapec nebol so mnou? Mohol by som sa dívať na utrpenie, ktoré by postihlo môjho otca?“

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi! Júda žne, pretože sial. Sám Boh to dopustil, *„pretože kto rozsieva pre svoje telo, z tela bude mať porušenie. Ale kto rozsieva pre Ducha, z Ducha bude mať večný život.“* (Ga 6,8) Júdovo svedomie prehovorí. Teraz sa už nemôže nikde schovať, ako dieťa, ktoré utiahne pod svoju teplú deku, keď niečo zlé vystrojil. Príbeh, ktorý Júda prerozpráva, je vyznaním jeho previnenia. Koná to pred Jozefom, za ktorého neručil vlastným životom, ale predal ho a tým videl veľký žal v živote svojho otca. Vtedy skutočne badal, ako jeho otec smútil. Vtedy skutočne videl, čo urobil, ale jeho čin sa už ukázal ako nezvratný. Vtedy skutočne videl, ako hlboko klesol a kam sa dostal. Svoje vyznanie začína s Bohom, pretože vie, že zhrešil iba proti Nemu. (viď. Ž 51,7) Hriešnik prichádza na javisko s Pánom, s Bohom Izraela. Júda vystupuje zo zákulisia. Došlo k bratovražednému hriechu, rovnako ako sa to kedysi stalo v živote Ábela a Kaina. (viď. IMojž 4) Pozerá sa na svojho brata a odsudzuje ho za Jeho prečin. Žiarli na svojho brata. Nedokáže prijať postoj svojho brata k veciam. Jeho brat a Boh. Jeho Boh a jeho brat. Drahí bratia a milé sestry! Aj my žneme. Boh vynáša na svetlo hriechy služobníkov práve v čase núdze. Keď niet chleba a človek musí ísť, vtedy je zrejmé, že sa niečo prihodilo. Keď niet potravy a človek musí zabezpečiť, vtedy sa vôľa pod nebom stáva z ľudského pohľadu neplatnou. Keď niet čo zomlieť a z čoho upiecť chlieb, vtedy sa na zemi stáva skutočnosťou, že to nebude fungovať. Keď niet z čoho a človek musí vykročiť a položiť na stôl chlieb, potom sa všetko v ústach a v srdci zrazu stane pustatinou. Keď nemám ani chleba, ani brata. Keď niet nikoho a ničoho. Naši predkovia, ktorí kráčali vo viere, to zažili na vlastnej koži. Jozefove slová znejú v Júdových ušiach, keď Jákob opäť posielal svojich synov do Egypta pre potravu a staručkému otcovi sám vyznáva: *„Bez neho sa totiž tomu mužovi*

nesmieme ukázať na oči.' Aké veľké duchovné bremeno. Aká veľká bieda. Aký hlboký stav. Posielajú ma, musím ísť, ale nemôžem, bez neho nie. Potrebujem chlieb, potrebujem brata, ale nemôžem ísť, pretože... Júda, keď vyzná svoje hriechy Jozefovi, dospeje. Dospeje k zodpovednosti. Stáva sa dieťaťom, ktoré vidí svojho staručkého otca, ktorý zostal doma, a vidí pred sebou stáť svojho najmladšieho brata. Júda sa stáva živiteľom rodiny vo svete, kde je chlieb, ale on si ho musí zarobiť čestným spôsobom, nie previnením. Boh ukazuje, akým bratom Júda je v skutočnosti. Júda preberá zodpovednosť. Júda stojí na Benjamínovom mieste, len aby priniesol pokoj, nie žiaľ a utrpenie na vlastného otca. Júda je ochotný stať sa otrokom v Egypte, len aby zachránil Izraelovo milované, jediné dieťa, ktoré mu dala ako dar jeho milujúca manželka. Júda zastáva miesto Benjamína. Berie na seba zodpovednosť. Toto je evanjelium. Brat preberá všetku zodpovednosť. Hľa, takto zvíťazil lev z Júdovho kmeňa, Kristus. (Zj 5,5) Zaujal naše miesto. Stal sa obetou zmierenia. Postavil sa na naše miesto. Stal sa naším spoločníkom a bratom. Ježišovo podobenstvo nás nabáda k takémuto konaniu dobra a červenajúc nás stavia pred Seba: *„Potom kráľ povie tým po pravici: ‚Podďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou.‘ Vtedy mu povedia spravodliví: ‚Pane, kedy sme Ťa videli hladného a nakrmili sme Ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? Kedy sme Ťa videli ako cudzinca a prichýlili sme Ťa, alebo nahého a priodeli sme Ťa? Kedy sme Ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme za tebou?‘ Kráľ im odpovie: ‚Amen, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.‘ (Mt 25, 34-40)* Drahí bratia a milé sestry! Byť živiteľom rodiny je privilegium, preto by sme sa mali pýtať, ísť sa pozrieť, či tí najmenší nepotrebujú chlieb, či nie sú smädní a nahí. Otvorme svoje srdcia dokorán pred bratmi

a sestrami. Vypytujme sa svojho blížneho, chorého, či nepotrebuje lieky, budme nasledovníkmi Krista, aktívnymi Božími deťmi, ktoré sa stávajú bratmi v časoch súženia. Júda už nič nesľuboval, nepovedal, že najmenší nech zostane, my pôjdeme, pretože náš staručký otec je hladný, ale prevzal zodpovednosť za všetkých. Chlieb, z rúk Ježiša, nás krmí a posilňuje. Pitie Kristovo, ktoré prijímame z Jeho štedrosti, sa stáva symbolom neoblomnej viery, pretože milosť zjavená v Pánovi je mocou evanjelia. Ďakujem za každé bratské a sesterské srdce, ktoré dnes stojí pred Pánom a vyznáva spolu s prorokom Izaiášom: „Tu som, pošli mňa!“ (Iz 6,8) Ďakujem za každé bratské a sesterské srdce, ktoré je bratom a sestrou v biede chorým, nahým, hladným, smädným a núdznym. Ďakujem za každé bratské a sesterské srdce, ktoré chce byť životom, chlebom, pokrmom, pomocnou rukou tam, kde žije a slúži. Máš chlieb, drahý brat? Nech Ti Pán Boh pomáhať, aby si mohol nasýtiť ním najmenších. Máš, milá sestra, vrchný odev? Nech Ťa Pán Boh vedie, aby si ho mohla dať tým, ktorí ho nemajú? Žijú okolo teba chorí ľudia, drahý brat? Tak ich navštív a buď im oporou v čase ich slabosti. Sú zôkol-vôkol Teba biedni, drahá sestra? Konaj a choď, *„lebo stvorenstvo túžobne očakáva zjavenie Božích synov.“* (R 8,19) Či už v Egypte alebo na Slovensku, až do končín zeme, *„pretože je dobré upevňovať srdce milosťou, nie zachovávaním predpisov o pokrmoch, ktoré neprospejú tým, ktorí sa nimi riadili.“* (Žid 13,9) „Čaká nás dlhá cesta.“ (IKrľ 19,7) Cesta, ktorá presahuje naše sily, táto úzka cesta bola aj Kristovou via dolorosou, ale On pozdvihol oči k nebu a modlil sa za nás na kríži: *„Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia (Lk 23,34)!“* Tak zvíťazil lev z Júdovho kmeňa, pretože On *„svojím telom zbúral rozdeľujúci múr nepriateľstva“* (Ef 2,14), a tak sa milosť rozhojňuje medzi bratmi a sestrami. Otec milosrdenstva sa zľutoval nad svojím ľudom a zástupnou obetou svojho jednorodeného Syna aj tí najmenší z nich získali duchovný chlieb a biele rúcho. Hriech je odčinený, milosť je prístupná! Boh sám to dopustil. Amen.

Modlitba: „Ľudskí synovia sú ako dych, ľudia sú len klam. Na váhach sú všetci spolu ľahší ako dych.“ (Ž 62,10)

„Zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani mol', a kde zlodeji nevnikajú a nekradnú. Veď kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Mt 6,20-21)

„V pote tváre budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, lebo z nej si bol vzatý, veď prach si a do prachu sa vrátiš.“ (IMojž 3,19)

„Ale Ježiš im povedal: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“ (Jn 5,17)

„...obťažoval si ma svojimi hriechmi a unavoval si ma svojimi neprávosťami. Ja, ja som ten, čo zotiera tvoje previnenia kvôli sebe a nespomeniem si na tvoje hriechy.“ (Iz 43, 24b-25)

„Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, zmýšľal som ako dieťa, usudzoval som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby.“ (IKor 13,11)

„Sudcom prikázal: „Všímajte si svoju prácu, lebo pri súde nezastupujete človeka, ale Hospodina, ktorý je s vami pri vynášaní rozsudku. Nech na vás spočinie bázeň pred Hospodinom. Konajte svedomite, lebo u Hospodina, nášho Boha, niet bezprávia, uprednostňovania ani úplatkárstva.“ (IIKrn 19,6-7)!”

„Veď ovocie svetla je vo všetkej добрôte, spravodlivosti a pravde. Skúmajte, čo sa páči Pánovi,...“ (Ef 5,9-10)

„Pozdvihnite oči k nebesiam a pozrite dole na zem, lebo nebesá sa rozplynú ako dym a zem sa rozpadne ako odev. Podobne pomrú jej obyvatelia. Moja spása však bude trvať naveky a moja spravodlivosť nezanikne.“ (Iz 51,6)

Modlitba Pánova

Ofera: „lámať svoj chlieb hladujúcemu, zaviesť do domu biednych tulákov. Preto, keď uvidíš nahého, zaodej ho a pred svojím príbuzným sa neskrývaj.“ (Iz 58,7)

Požehnanie: „Od toho, komu veľa zverili, budú aj viac žiadať.“ (Lk 12, 48) Amen.

Pieseň: Žalm č. 136. 1. 20-23. verše: „Vzdajte Bohu vďaku, česť, ...“